

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemanikovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľa: **Ing. M.Š.**, N.X., P., proti odporcovi: **JUDr. P.K.**, advokát, V.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu X., a.s., N.X., B., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 191.000,- Sk**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 105/06-46 zo dňa 4. júla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 105/06-46, zo dňa 4. júla 2007 p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal určenia pravosti pohľadávky spolu vo výške 191.000,- Sk, ktorú si prihlásil v konkurznom konaní. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o odkúpení akcií X., a. s.,

č. D 729400 002, D 729400 005, D 757000 021, B 385600 059 a D 385600 080, mu vznikol voči odporcovi nárok spolu vo výške 191.000,- Sk.

Odporca na pojednávaní uviedol, že nepopiera, že medzi navrhovateľom a odporcom boli uzatvorené zmluvy o odkúpení akcií X. Navrhovateľ však nepreukázal, že došlo k spätnému prevodu akcií do vlastníctva odporcu, preto sa nemôže navrhovateľ spravodlivo dožadovať zaplataenia kúpnej ceny za akcie X. a súčasne ostať ich vlastníkom.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, listinnými dôkazmi a zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1K 136/04 zo dňa 29.3.2005 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Uznesením zo dňa 6.11.2006 bol do funkcie správcu konkurznej podsiaty ustanovený JUDr. P.K.

Konkurznou prihláškou zo dňa 10.5.2005 si navrhovateľ uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku vo výške 191.000,- Sk. Na prieskumnom pojednávaní dňa 13.10.2005 predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty nárok navrhovateľa poprela v plnom rozsahu. Navrhovateľ v zmysle § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní podal incidenčnú žalobu.

Z písomných dokladov tvoriacich obsah spisu, je nesporné, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o odkúpení akcií X., a. s., č. D 729400 002, D 729400 005, D 757000 021, B 385600 059 a D 385600 080. V zmysle čl. II bod 1, sa odporca zaviazal odkúpiť od navrhovateľa za 3 roky odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy jeho akcie IG za cenu 1,72 násobne väčšiu, ako bola ich kúpna cena (týka sa zmlúv č. D 729400 002, B 385600 059, D 757000 021). Podľa zmluvy č. D 729400 005 čl. II bod 1 sa odporca zaviazal odkúpiť od navrhovateľa za 3 roky, odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy, jeho akcie IG za cenu 1,63 násobne väčšiu, ako bola ich kúpna cena a podľa zmluvy č. D 385600 080 sa odporca zaviazal odkúpiť od navrhovateľa za 1 rok odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy jeho akcie IG za cenu 4,20 násobne väčšiu, ako bola ich kúpna cena. Navrhovateľ predložil súdu i dohodu, ktorá nie je podpísaná zmluvnými stranami, preto je neplatná.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik pohľadávky voči úpadcovi, nakoľko nepredložil žiaden

dôkaz o spätnom odkúpení akcií X., a. s. do vlastníctva odporcu tak, ako to upravujú zmluvy, nakoľko nedošlo k spätnému odkúpeniu akcií, navrhovateľ nemôže žiadať od úpadcu zaplatenie kúpnej ceny a naďalej zostať vlastníkom akcií.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP s tým, že odporcovi žiadne trovy konania nevznikli.

Navrhovateľ podal proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote podaním zo dňa 18. júla 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok považuje za nespravodlivý a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že od roku 2003 od Ing. R.L. požadoval finančné vysporiadanie. Na svoje listy nedostal odpoveď. Až na list zaslaný 8. apríla 2003 doporučené, dňa 9. februára 2004 dostal od Ing. L. ospravedlnenie, v ktorom uviedol, že žiadosť o uplatnenie práva na vyplatenie finančných prostriedkov evidujú v poradovníku.

Ďalej poukázal na časť III. bod 1/ dohody, ktorá mu bola doručená, ktorú považoval za takticky vypracovanú v neprospech klienta. Uviedol, že podľa uvedenej dohody bola jeho investícia krátená o 80.344,-- Sk a odplata predstavovala len sumu 69.666,-- Sk.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či navrhovateľom uplatnený nárok v konkurznom konaní je dôvodný.

V konaní nebolo spochybnené, že medzi navrhovateľom a odporcom boli uzavreté zmluvy o odkúpení akcií X., v ktorých sa odporca zaviazal v dohodnutých lehotách akcie spätno odkúpiť. V konaní navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému spätnému odkúpeniu uzavretím príslušných zmlúv.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že nárok navrhovateľa nebol uplatnený právom, nakoľko nebolo preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k spätnému odkúpeniu akcií a s týmto právnym názorom sa stotožnil aj odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil a zároveň rozhodol v zmysle ust. § 224 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. o trovách odvolacieho konania tak, že úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 9. decembra 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková